

syn til Børgernes Paalidelighed og Bedehæftighed er saa sikkrende Bøstler tilstede, at Gensyn dertil ikke kan medføre nogen Betænkelighed ved at overlade en Sum af 200 Rd. i deres Børg. Da den ærede Minister altsaa, som sagt, ikke blot her, men ogsaa i Motiverne har udtalt, at han vil indskærpe Øvrighederne at paasee Børgernes Bedehæftighed, maa man antage, at det er en Beslutning, som staaer fast. Det forekommer mig, at den ærede Ørdsfører saavel idag som ved Sagens forrige Behandling har gjort sig skyldig i et Par smaa Selvmødsigelser. Idag yttrede han blandt Andet, at det Hele var en Skjønssag, men i samme Mandedræt sagde han, at det var usforvarligt at betroe Børgerne 200 Rd.; nu kan jeg dog ikke indsee, hvorledes det kan være usforvarligt, naar det Hele kun er en Skjønssag. Ved 2den Behandling yttrede han: „da Forslaget, saaledes som det er kommet fra Landsthinget, gaaer ud paa, at kun 100 Rd. maa betroes Børgen, har Udvalget formeent, at de, som ikke ere tilfredse med Øverformynderiernes Indretning, ville finde det rigtigt, at det forbliver derved;“ men dette forekommer mig atter at være en Mødsigelse; thi de, der ikke ere tilfredse med Øverformynderiernes Indretning, maae jo netop ønske, at saa meget som muligt undrages Øverformynderierne, og altsaa overlades Børgerne. Jeg skal hermed slutte mig til det foreliggende Forslag, hvad jo allerede fremgaaer af, at jeg har taget Deel i at stille det.

Sasselbalch: Det er vist aldeles rigtigt, hvad der er sagt om denne Sag, at det er en Skjønssag, om man vil betroe Børgerne 100 Rd. eller 200 Rd.; men det er ligesaa vist, at man ved at afgive dette Skjøn maa se hen til, hvilke Fordringer der efter den Gældende Lovgivning stilles til Børgerne med Gensyn til Bedehæftighed. Naar man da undersøger dette Forhold og veed, at det beroer paa Bedkommendes Slægtskab til Arvingen, hvorvidt han i Reglen skal være Børg eller ikke, saa kommer det til at beroe paa et Skjøn af Øvrigheden, hvorvidt han vil casfere Børgen paa Grund af hans formeentlige Mangel paa Bedehæftighed. Jeg troer nu

ikke, at Øvrigheden i Almindelighed vil casfere Børgen, naar han ikke er beviislig uvedehæftig, og det er dog vist en for liden Garant. Om en Mand, i hvis Lod det saaledes falder at være Børg, ikke er Eier af 10 Rd., ja, maa skee ikke af 10 p , saa troer jeg dog ikke, at Øvrigheden efter Lovgivningen vil kunne casfere denne Mand som Børg; thi har han betalt hver sit, er han ikke beviislig uvedehæftig, og nu er det vel sandt, at den høitærede Justitsminister vil indskærpe Øvrighederne at være forsigtige i Antagelsen af Børg, og vil opfordre dem til at casfere de sødte Børg, naar Omstændighederne tale derfor, men denne Forsigtighed kan dog i alt Fald vist ikke udstrækkes videre, end at den maa anvendes i Øverensstemmelse med Lovgivningen, og jeg troer, som sagt, at det efter Lovgivningen kun kan skee i Tilfælde af, at Børgen er beviislig uvedehæftig. Jeg troer derfor, det var aldeles rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand for Biborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl) udtalte ved en af denne Sags foregaaende Behandlinger, at denne den høitærede Justitsministers Opfordring til Øvrighederne vistnok maa ansees for at høre til de fromme Ord, der ikke kunne stifte megen Nytte. Naar man tager dette i Betragtning ved det Skjøn, man skal afgive, saa troer jeg, der er Grund til at blive staaende ved de 100 Rd.

S. M. Petersen: Ja, dersom de Umyndige havde fuldkommen Garant for de Penge, som flyde ind i Øverformynderierne og forvaltes af Øverformynderne, saa var det en anden Sag, men det have de jo ikke. Man kan sige: det gaaer i Reglen godt, de fleste faae deres Penge, det er kun undtagelsesviis, at det ikke skeer, men det skeer dog; det have vi seet, saalænge Øverformynderierne have bestaaet, og det have vi seet for ganske nylig. Det er ubilligt, at Staten gennem Øverformynderierne tiltvinger sig Pengene uden at give Garant derfor, og saalænge den Ubillighed bestaaer, skulle vi ikke være saa overdrevne forsigtige med at tage saadanne smaa Summer ud af Øverformynderierne, thi de kunne vel forvaltes daarligt udenfor disse, men de kunne ogsaa forvaltes daarligt i dem. Med Gensyn til hvad den sidste